

Borislava Dvoranac

PASTUV I SRNA

p o e z i j a

2012.

Borislava Dvoranac
Pastuv i srna – poezija

Izdavač:
IP Grafokarton Prijepolje

Za izdavača:
Jusuf Muškić

Recenzent:
Peko Laličić

Lektor:
Peko Laličić

Korektor:
Ana Samardžić

Vinjete: Mihajlo Đurić

Korice i kompjuterska priprema:
Dejan Stojković
www.dejanstojkovic.com

Biblioteka: Savremeni pesnici

Štampa:
Grafokarton Prijepolje

Tiraž: 300 primeraka

ISBN

Beograd, 2012.

PASTUV I SRNA

PASTUV I SRNA

Pastuv senka
po polju leti

bela pena
vrela
iz usta lije

za život
srce igra

drhte
noge u krvi

leđa crvenih pruga
nestaju u polju

srna suznih
i još živih očiju
traži šarena leđa

u umornim čeljustima vučice
izdiše

RATNIK

Uzdižeš glavu

nošen lakoćom
prožet mudrošću

kao nekada
kao sada

ratniče
neprijatelj svoj si

možeš
hoćeš slobodu
odgovore

vidiš plačem
od sreće

obala
reku
uči da pliva

UVEK MOJ

Ćuti
laži ti znam
ne vredaj sećanje
moje je
pusti da pamtim
ljubav
ćuti
pusti me
da gledam
kako snevaš
otići ću
u sećanje
gde moj si
jedino moj

OČI

Videh njih
čuh sve

šaputaše mi da sam ti draga
žele me

pričaju mi o strasti
čežnji

sami smo

one me oživljavaju
gorim od njihovog dodira
ne znam to lice

stran mi je stisak ruke
i boja

jedino sjaj
gospodar je moj

nem
bez imena

samo taj plamen
da ne ugasne

DA NE BOLI

Da ne boli

ne bih ni znala
da postoji

ne bih ni snevala

da ne boli
sećanje na tebe
nestalo bi

nestalo
bez traga

da ne boli

MRAK

Misli se gnoje
u okeanu crnom
kupiš žar
bolom ga dojiš
izađi
zagri bodlje
poljubi talas
zaplovi nebom
tihu
već je mrak

ŽELJE

Na misao o tebi
krenu da se nižu želje

a na vidiku
ni oblaka
ni vetra u kosi
ni mene na tvom putu

ostaju samo one
sećanje koje ne bleđi
pomisao na sutra
bez tebe

i zapitanost
da li i bez nas

VRAPČEV JAHAC

Kleči nad tvojom senkom
jahač vrapčev
bojažljivo dete noći
neustrašivi oklopnik
ratnik ljubavni

za otkucaj srca u boj
po biser na dno mora

mesečeve brazde su mu znane
i sve tvoje rane

bezbrizan budi
jahač vrapčev
neustrašivi oklopnik
ratnik ljubavni
bdi

OSMEH

Iza osmeha
crvena polovina jabuke
po koži mili
skrivena
od druge polovine

naga tajna
samo njemu znana

sloboda
mašte
želja

grešan san

miris
skriveno
čežnje

oči
strane
traže

iza osmeha

IZADI

Uhodiš me tišinom
mamiš bolom
zvezdanim poljem hraniš
umivaš potokom
u meni stanuješ
zbog mene postojiš
ne plaši se
izađi

TRAŽIM

Zatvorenih očiju
dolazim i virim

zastajem
nad kosom tvojom

kao vetar

osećaš toplinu
gluvog doba
blizinu ljubavi

odlazim

tražim

ČOVEK

Ne viči
vodiljo straha
uludo tračiš glas

ne više
snaga ljubavi
sluh moj
otkucaj srca je

ljubim u pesmama
oslobađam krivice
darujem radost
dajem krila

vila nad tobom
vida rane usnama

ne krešti
ne cvili

volim

nejake ruke
čoveka
bebu

TU SI

Pamtim
dečje pokrete
pisma
ljubavni zov
osmeh
oči duginih boja
rumenilo obraza

pokušaj
i kraj

a uvek si tu

TEBI

Želim nahraniti
usahle usne
neljubljene

snevaš
ukraden dodir

umireš
u čežnji

zahvaljuješ
na postojanju

laži se nadaš

želim
da ti reči vrele
ne mogu
izustiti hladne

gospodar misli
predaje tron

DOZVOLA

Dozvolih ti
san
bez mene

hladne ruke

očiju
pustoš

stran
zagrljaj samoće

jesen u maju
noć u danu

dozvolih
i ne pitah se

da si me obavestio

da ne širim latice vetru
da ne gradim kulu

to ne bi bio ti

što me nisi obavestio

ŠARENI GRAD

Riba na zemlji
cvet bez vode
oblaci bez neba

šareni grad
na zrnju soli

ja
bez odraza
u tvom srcu

ti
bez moga osmeha

put bez cilja

mi bez nas

ZABORAVIH

Zaboravih
eho osmeha
poj srne
igru srca
zov ljubavi
tebe sa mnom
mene u tebi

zaboravih

MOLBA VETRU

U suton te sretoh
na mostu

prepoznah dodir
zagrljaj

pogleda
osetih stisak

čekaj

okrenuh se

ko mi skri sunce

vetre
oblak umivaš liščem
galebu daješ krila
Dunavom ploviš

kaži mi gde je

nije san
kosu mi plete

skini paučinu s očiju

gde je
plovi li zemljom
jezdi li rekom
brodi li morem
leti li nebom

ćutiš
vetre sveznajući

zapoј tiho
ganut vapajem moјim

sažali se
bosonogom brodolomniku

smiluj se

vetre
znana ti je kiša
puste duše

ne dozvoli
oblaku
ni Dunavu
da ga skrije

molim te
vetre

ne ćuti

* * *

Voljom
lomim brda
pokrećem planine
smehom
punim okeane
ljubavlju
sunce rađam

svemirom
brodim
vladam
tvojim srcem
nošena tvojim vetrom
sjajem
tvoje duše

KAD OSTARIM

Kada presuši strast
koža posivi
i kapci padnu
pisaće ti duša
bez bora
nasmějane usne
u oblacima sećanja
gorućeg plamena kože
a kapi tvoje želje
lek

gledaj očima čuvara

u kutku tvoje duše
pisaću pesme
rukom strasti
starosti

ZNAM

Zalutam
ponekad
u očekivanje
beskrajno

tesnim cipelama
koračam
uspravno

ne govori

znam
sve
što možeš izustiti

MENI NA DAR

Drhtim suzom
maštom putujem
uskačem u grudi

otkucaj snažan
uragana želja
postaje osmeh

žuljevitih ruku dodir
zagrljenih snova kapi

meni na dar
dolaziš

NE LJUTI SE

Ne ljuti se
rosna travo
seda glavo

ne reži
zaveži

ne beži
mreži
pustih osećanja
glupih sećanja

ta ćuti
sluti sreću
ugasi sveću

smislu vodi
slobodi

GORIM

Erato
uzmi žar
praznog stiha

nosi ga
sklanjaj od mene

vрати pesmi radost

zaključaj brave tuge
prekrij prašinom zvona

ostavi harfu
da uz njene zvuke
vino služim

kao nekada

vino
za pokornog ljubavnika
gospodara strasti

nosi
nosi ključarki
ključeve tame

kišne oblake
povedi sa sobom
i daj
daj vina

harfu

da mu prstima pevam
usnama plešem
očima zborim

Erato
posle ću poći

i ni reč
ni slovo
izustiti neću

ni glasom ni okom
ispisati
samo noćas
vinom
muzikom srca

zbog njega
za njega
gorim

META ZA PIKADO

Pred tobom
živote
kriv

ljubim Aresa
žarom mladosti
nadam se anđelima

kriv
u paklu
cmizdrim
cvilim
gmižem
niže
i ljigavije od zmije

a nemilosrdan
gord
slamah dostojanstva

i radost prezrenja
mi je znana

a niži od svih

umiven suzama
najamnika
čistača
pastira

prokletstvo sudbe
gospodara gordog

krpa
sluga ponizni

šutiraju me
ismevaju moje ruho

meta za pikado
to sam

zaslužih sve
puzim i cvilim
kriv

BEZ NAS

Nema žara

dim gospodar je jeseni

lišće bez prolećnog sjaja

na vetru

ja bez tebe

ti bez mene

u tebi

u meni

u nama

samo dim

proleće i jesen

ti se Aresu klanjaš

a ja Apolonu

spoj

tebe u meni

mene u tebi

i nas

slepi tumaramo
tražimo

leđima spojeni
bogovima vođeni

izgubljeni jedno u drugom
u nama

a bez nas

NIKADA VIŠE

Zaglavio sam tamo
gde nema želja ni verovanja

samo očaj

tonem i vučem
sa sobom njih

a volim ih
više od sebe
i puštam da tonu

ne neću više
dosta

zbog njih sam jak

nabacio sam osmeh
a ne smeje mi se

pevušim
a plačem od muke

i verujem
a nade ni zrno

znam

stvorio sam
čauru
bljuvao vatru
terao od sebe sve
pakao nerveze bola
poklanjao
težak dan činio težim
crno sunce sitnicu nemoći
darivao voljenim

znam

kako boli mržnja
ljubljenog bića
kako izgleda izgovor
kako plače nevino dete

sve zbog mene

a čujem

kako mi slatko zbori
bojažljivo pojem srne
i nada se
sjaju oka

a ja
ćutim
nem
nepomičan

gledam je dok plače
osmehom skriva suze
hoda na prstima
bori se za mene
za nas
a ja je vukoh u bezdan

ne nikada više

grlim svoju golubicu
letim njenim krilima
milujem ptiće

ZAHTEVAM ISTINU

Davim se
vidiš

ne mogu dalje
bez nje
a ti ne znaš
istina šta je

zahtevam
tražim
borim se s njom

ti lažima
ćutiš

plašim se greške

nestalan
neodlučan
prevrtljiv

kukavica
koja nešto čeka

dešava se nekom drugom
samo će proći

a ne rešava se
gomila je veća

nadam se
proradiće u tebi
i reći ćeš

zaslužio sam

a za tebe
je sve rečeno

i govorim
da sam pogrešio
i da te želim

ali istinu ne znam
a jedino nju želim
i jedino se nje plašim

znam
teram te od sebe

kako ostati
u paklu neznanja
nepoverenja

ne ćuti
reci

SLUŽAVKA

Odričem se dodira sunca
poja trave
mirisa neba

plešem ritmom tvoga bića

služavkom služim
roba pokornog

ponosna u izobilju
nemaštini

pred tobom robe
do zemlje se klanjam

i služim nižeg od sebe
a cvrkućem o sreći

i srećna sam
jer služim

udostojio si me
da ti noge mijem suzama
da ih brišem usnama
u kosu uvijam
na nedrima ušuškavam
uspavljujem pesmom

TI U MENI

Tren

večnost
opevana
u stihovima

miluješ rečima
pevaš očima

ljubi me
crna udovice

nošena vetrom
letim u nebeske valove

jedro se slama
jarbol puca

pučina ispred
ispod pust grad

a u meni ti

plovimo

STARICA I DEČAK

Ne laži me dečače

ne možeš
voleti bore

ne miluje žarom
seda griva
ogrubela dodirima
ispijena litrima

nisu drhtave ruke
u neveste

ne gore
usahle usne
mutnog pogleda

a bije srce
želi biće

leti dečače

uhvati sokolicu
obljubi sirenu
zadivi vilu
ljubi boginju

leti leti
starice srce
nek te vodi
mudrost
sede glave

leti i pričaj
pričaj
kako poju sirene
kako drhte vile
i kako se u tvom zagrljaju
boginje tope

leti dečaće

U ovom delu
našeg
izdavanja
- je prikazana
- jedna

od
naših

LJUBAV PESNIKA

LJUBAV PESNIKA

- prijatelju pesniku

Pesniče dete
što se duriš kao čovek

ti voliš
rečima srca
miluješ slovima

niko ne ljubi kao pesnik
tren sa tobom
život je

i voli ne duri se

ko nije ljubio pesnika
ne zna šta je ljubav

ta tajna ti je znana
ti si ključar srca
ne jednog
ne pet
već svih koji te upoznaju

i voliš pesniče
ljubiš istom strašću
sve

gospodar ljubavi
nije ti ravan

Afrodita tvoja vodilja
s neba se smeši
kada na te gleda

i ljubi pesniče ljubi

deli svoj dar
usrećuj ljude

jer ljubav pesnika je večna

VOLIM DA VOLIM

Kao dete
bez kalkulacija
i drugih asocijacija
volim da volim

pišem stihove i strofe
štiram rime
kao žice na gitari
a sve jer volim

a volim da volim
čuperak u kosi
slova na papiru
čak i rimu

ja sam dete
volim srcem
pesnik reče
i uteče

POGLEDAJ PESNIKA

Reći ću ti nešto o pesniku

niko nikada
ne ljubi kao on

oprosti dragi
oprosti

porediti se ne možeš
sa tim uzvišenim bićem

ta sa njim drhti zemlja
gori more

i ćuti
misterijom mami

snažan je
smeje se i plače
u jednom trenu

istim plamom gori
nebrojano puta

nestaje u deliću sekunde
odlazi u nepovrat
a pamiš ga navek

pesničkim velom skriven
iscrtava slobode put
i ide dalje

na tren
ljubiti latice list
miluje reke
mora

pogledaj ga
eno ga ljubi brdo

to je pesnik

svi ga se sećaju
i on panti sve

a nigde nema dom
i zadržava se samo tren

ZVUK PESME

Iz nedara Vaših
razumna
shvatljiva
pesma svira

ali ne umem
da okrenem leđa
pesmi
o Vama
i snu
o pticama

jer blagoslov je
ljubiti
taj dar
zvezda poj
život

i ljubim
slova na papiru

pokorno
bez pitanja

nadom
željama
dišem

čujem
slavuja

ptice zlatokrile
dotičem perje

lutam svemirom
Afroditom vođena

nije san
zvuk pesme
ispisujem ružama

PESMU SLUŽIM

Pesmu
bez zarez
uzvičnik

noćas služim

pupoljak plamička
zrele jagode

želim da odeš
pre svanuća

zato se otrgni
obriši poljupce
ponesi jastuk
spali postelju
jer ja
košulju svlačim
trgam dugmad noći

nestani
baci zlatne niti

otvaram poklon
rosne zore
žutog mora

* * *

Zavejte smetovi stihova
podojte ljubavlju
zasijajte životom
zablistajte lepotom

u boj

osvojite
zamirišite
udrite
zvonite

igrajte valovi želja
uragane kreni
tornado čeka

PESMO

Dodirujem te

osećaš li zov
miris jagode
sreću belutka

tonem u očima
prodirem u grudi

svaki atom
ulazi u tebe

pesmo

bolja od ljubavnika
verno pseto

u mom peru
i tvom slogu
igra zemlja
i sunce spaja nespojivo

i uvek prvi put

ČAROBNJAK

Pesniče

znam

perom zboriš
miluješ planetu
bolnom si lek
jutro danu
saputnik mesecu
putokaz ideji
val moru
nebo želji
prst noktu

i možeš
jer hoćeš

i stvaraš
san
nadu
ljubav
i golubova guk

i znaj
jedan da ozdravi
progleda
i čuje
uspeh je

to činiš
bilom pesme
ehom srca
svojim dahom
i zamahom
dobra svoga

snagom sebe
i ljubavi

čarobnjače

JEDNOM DEČAKU

Pesniče
ljubiš isto
u bolu i sreći

kao čovek
kao starac
kao dete

ne biraš
miluješ
srcem
pomeraš planine
isušuješ mora

i kada ćutiš ti ljubiš

zato dečaće
pesnik budi

da večno ljubiš
svet
koji se
iza pera krije
i živi
na papiru
i svira
na klaviru

O VAMA

VI STE

To ste Vi
sigurno Vi

znam

prepoznajem
braonkasto lišće

tražim Vas
na planini

vidim
u osmehu

Vi

onaj koji zna
i čuti
koji daje
a ne traži

VI ZBORITE

Vama

ne reko
znate

u tišini poj bure

samo Vi
uvek Vi
jedino Vi

ćutnjom zborite

DAJEM VAM VLAST

Dajem Vam

vlast
pravo
dozvolu

razleže se pesma
Vama sagrađenih zvona
sjaj

O VAMA

O Vama ne želim
snevati
pisati

jedino pesnik
bojama mašte
sneva

slovima žubori

a ja
opet
poput škrabala
pesnika samozvanca
dišem

jer jedino ste Vi
u meni

i bojim more
talase života

dugi kradem boje
i ljubim tiho
a naglas šapćem
Vaše ime sveto

PLAČ ANĎELA

PLAČ ANĐELA

U kraljevstvu valova
anđeoskom ljubavlju
cvetak moj ubra noć

smeh
zameni
plač
anđela

pevam
i pamtim

mesec i sjaj

PASTIRICA

Planinske doline
čujem zov
pastirici mladoj
stran

kao mornar
dete paora

uplašena srna
gleda bele ruke
kako seku
za novac
za slavu

i naga hodi
vode ljubavi
s đerma da se napije

ljubav paoru da uzvrati
da se rodi

* * *

Lako je voleti tužnog i usamljenog
teško srećnog

lako je biti luka
budi more

lako je savetovati
nađi rešenje

lako je voleti mudrog
voli bezumnika

lako je voleti mladost
ljubi u starosti

TEBI ŽENO

Zvižduk – zahvali se
zvuk sirene – osmehni se
tebi nedostojnoj lepe reči
on je posvetio pažnju

tebi predmetu
tebi ženo
robe

tu si da te nema
kao senka

da si pri ruci
svemu i svakom

po potrebi

tebi ženo
to ne treba

PRKOSIM

Bez hleba
i žedna
budna spavam

jedni biju
drugi seku
moja krv teče

govorim
nemim glasom
gluvim ljudima

istomišljenici ćute
ili kao ja zборе
kraj

za goli život se borim

prkosim
životom bednim
mišlju

samo to je moje
a nadam se

slobodida prestanem da vrištim

MRAZ

Bosonoga hodim travom
zavijenom u mraz

nebeski mi šešir
pokriva kosu

dronjci starog kaputa
miluju zemlju

ledenica u oku

sažaljivi pogledi
uvijenih prolaznika
kidaju rite mog dostojanstva

smrzavam se

a oni se umotavaju
u krzna kao u sopstvene kože

odavno mrtva
stomaka praznog
i zaboravljenih ciljeva

i ideala
proklinjem
sudbinu

život
glad
i krzno

nadomak smeću
lajem psom
grizem

plačem starošću
bedom

smrt mamim

a ona me žali

IZGNANA

Zar sam to ja

i majka me
volela takvu

praznu i bledu
slona

rumeno dete
u šarenom polju

da to sam ja
u svakom odgovoru
pesnik
samozvanac
mladosti davne
izgubljenog puta

baš ta

koja na crne razgovore
ćuti i zbija šale

i sudbine gleda put
u prašumi
bez traga
izgnana

TRI JABLANČIĆA

Zasejana njiva opuste
neljubljeni maslačak opade

tri jablana u gori
brat se bratom ponosi

vita jela ocu jablanu zbori
budućnost svetlu nazire

đavo ko đavo voli crno
smeje se suzi
raduje bolu
jača tugom

prvi jablančić se ne obradova
dvadeset drugoj zori
drugi jablančić
ni sedamnaesto jutro ne ugleda

a treći jablančić
grli zemljicu

dok crni oblak lije kišu
i bura guši sunce
teče reka iz kamena
zemlja se otvara
i ušuškava dečicu

đavole crni
đavole kleti
uzmi mene
jablan sam silni

đavole
jela moli
budućnost vrati
u pakao dobrovoljno polazim

na vest o pogibiji braće
đavo se raduje pustoju njivi
i golom maslačku

PUPOLJAK

Pupoljče mili
ispilio si se
u svojoj nevinosti
da se raduješ
suncu
i da se
i ono
u tebe zagleda

cvetaš
postaješ ruža

sanak beli

a ružini snovi
su trnoviti
pupoljče moj

NOĆ

Noći
ne puštaš zoru
i moj san

surova prema robu
cvet ugrijala nisi

obrisa suzu zveri
zavlada danom

u crvenom lišću
nada

suzama vatru palim

u smrti se rađam

* * *

Nemojte mi biti prijatelji
vi latice na vetru
žabe na lokvanjima

sprema se bura
leti roda
evo ga i vuk
i sve neke krvoločne zveri
kruže

letite
skočite

SANJAR NEOSTVAREN OG SNA

Dodir ruke
vatra vetra
iskra oka
dnevnog smeha
neostvarene ljubavi
nežnosti noćne

svedok u bunilu
vanzemaljac na Zemlji
zablude jadne

brodolomnika
snovi su znani

ljubavnici u laži zatečeni
neoprani
bosi svedoci

ljubavi nestvarne
razdora duše

plača života
sanjara neostvarenog sna

ZDRAVO ŽIVOTE

Zdravo živote
nemirni vetre
olujno more

slavim te
pustinjo
golotinjo

grlim te
praznino

ljubim te
bedo

da vas nema

ni ja
ne bih
bila ja

SIZIFOVA MAJKA

SIZIFOVA MAJKA

Želim snevati
Pepeljuginim snom
o majci

plesati
pesmom
rečju

a ja
o majci
uvek ćutim

ako i prozborim koju
na Ivicu i Maricu ličim

tada kreću bujice
prisutni plove

zato ćutim

reke oka
usahle
u zoru
podne
pitanja
i zavet tišine
paraju niti
sećanja

ne mogu
da zborim

žal mladosti
skrivam

i zašto
da otvaram rane

ta miris gnoja
još se nazire

nisu srasli ožiljci

nije zaborav
raširio veo

kad zborim
nevini plaču

a kamen
progovara

na gluve
ne traći glas
Sizife

ŠKRINJA SEĆANJA

Ne kori me danas majko
prekora mi dosta

zagri
ušuškaj
podoj čedo

podari osmeh blag
reči nežne

da znam
da nisam sama
da nije san
da me neće dotaći java

uspomenu na te
da ponesem
skrijem osećaj
u škrinji sećanja

SETIH SE

Setih se

praha
misli davnih

vina
opijenih kerova

nje

majke čedne
neljubljene

grešnih suza

laži
vode čiste

mladih želja
uvele stvarnosti

žene
budućnosti

setih se ...

UZALUD

Suze nižem
nad tvojim bolom
razara me tvoja nada
odveć dugo
paćenice moja mila
što ne prhnu
i ne polete
zbog lomnoga krila
a izdade te
i svako dete
pa sad bolu
tražim leka
taj okean da presuši
tvoja rana da prizdravi
al' sam nema
i ne mogu
da urliknem
nego kopam
i uzalud
sebi stvaram
žive rane
paćenice
moja mila

KRVAVI SILNICI

KRVAVI SILNICI

Za šamar
za poniženje
za lekciju života
hvala

naučih
da pevam
letim

sakrih dušu
vetar ne kupiste

gordi ljudi
krvavi silnici

svi goli rođeni
pred Svevišnjim obučeni

VETAR

Jabuke cvet
crvi izjedoše

zametak truli jeseni se nada

zalihe proždra suša
popi oluja

šta donosi jesen
vetre

ne nosi proleća cvet

glad
ostaće za tobom

crve ne grizi
umrećeš

a sutra
ne teći

TUŽBA ŽIVOTU

Tužba
pustinji
umetnosti jadnoj
korupciji
zlu
dobroti
kiču
lepoti

tužba
decenijskom medveđem snu
životu bez cilja
mrtvoj mladosti
bajatoj stvarnosti

tužba
svima bez mozga
pasivnom umu

razum vrišti
ludnicom luta
tužbu piše
realnosti jadnoj

LUDAK

Ne raste zrno u pustinji
ne cveta ruža u januaru
ne sija sunce u noći

ludak na ulici
običan i neprimetan
sam

na isušenoj livadi želja seje
kukolj
i bulku

trulo zrno
ogadi se gavranu

a ludak ko ludak
neumorno seje
na svežem betonu

asfalt na nogama
znoj
težak korak

nem poj ludaka bez eha
i usamljena nada
caruju

GLAVA

Bezglava brodim ulicom straha
jurim morem
tonem prašumom
rovarim nebom

klanicu pretražujem
groblja ispitujem

život bez pogleda
telo bez uma

u divljini zapomažem
u pustinji naričem

trup za glavu
trup za glavu

zemljo zasejana krvlju
tobom vladaju lešinari i pijavice
prerasle u zmije

nemoj da aždaje prožderu

GROBNICE MUVA

Grobovi nemaju primedbe
i ne uživaju u obećanom zlatu

neorane njive i livade
plaču

bez nade
surova realnosti
možeš li biti bela

zemljo zasejana krvlju
tobom vladaju lešinari i pijavice
prerasle u zmije

nemoj da aždaje prožderu
i ovo malo gladnih
jer u sudaru sila padaju muve –
a grobnice muva su neme.

TIŠINA, MOLIM

Žednima
i gladnima
se obraćam

ne možete da žvaćete
a da govorite možete

ta ćutite
srećni ste

u Africi su goli
bez puteva
zgrada

vi imate čast
da gledate markete
da se divite lepoti

da stežete kaiš
pa imate ga

i šta bi još

nikad dosta

i da obućete
i da jedete
i to hoćete

ćutite

jedite račune
navlačite rite
i Boga molite
da vas ne deportuju u Afriku

VENAC LEPOTE

Zbirka pesama *Pastuv i srna* Borislave Dvoranac satkana je od šest lirskih i misaonih celina koje, kao popinskom kopčom spojene, čine osoben venac lepote koji jasno odražava njenu zaokupljenost opšteljudskim snovima i onim univerzalnim, spoznajnim i očekivanim, a sopstvenim, osobenim i čoveku namenjenim sudovima i vrednostima. Ona je i specifičan manifest autorkine želje da kao kroz ispovest i bez strahova iskaže svoja osećanja, promišljanja, htenja i poetska zrenja, kojima bi da proveri sebe, pa nas zato pesmom vodi putem svakodnevnog, bivstvujućeg, egzistencionalnog, željenog i svima potrebnog.

Poetski put započet knjigom *Ledeni ljudi*, pred ikonom Svete Trojeručice, ova poetesa nastavlja pastuvskim tempom i srnećim skokovima, da bi i u ovoj knjizi žarom pesničke ljubavi progovorila o pesniku samom i kao kroz plač anđela ili Pepeljugin san, ne otvarajući rane do kraja, i o sizifovskoj majci i krvavim silnicima, upozoravajući da na gluve ne treba traćiti glas.

Lagano i naizgled lepršavom mišlju i iz cuklusa u ciklus, unutrašnjom melodijom svake pesme poetesa ukazuje da bojama mašte sneva i slovima žubori. I to je ono što karakteriše ovu stihozbirku jer je njena poetska zrelost raspevanija i očito da do nas dopire iz jakog vrela, pa otuda i snage da ljubi: dečaka, staricu,

pesnika, sve lepo i sve čoveku namenjeno. I da neizmerno poklanja ljubav njemu snivanom i njemu postojećem. I ljubi onako kako to samo pesnik ume.

Pored iskrene misli i uočljive dominacije misaonog naboja, vidnu specifičnost ovom uspelom poetskom ostvarenju daju česte psihološke pauze koje ističu i u prvi plan stavljaju autorkinu ideju, te je tako izdižu iznad onog emotivnog, što pesmi daje višedimenzionalnost a čitaocu nameće zapitanost i potrebu da promišlja, što bi trebalo da bude i cilj svakog književnog dela.

Ovo je, dakle, knjiga koja traži da pažljivo sledimo autorkina promišljanja i emocije i između redova otkrivamo brojne poruke i intime, pa je skoro nemoguće da tako ne pronađemo i sebe.

Borislava Dvoranac vlada rečju tako da joj je forma u funkciji pesme, koja biva njena slika i njeno utočište. Ona kao da sledi Vaska Popu: piše jasnim izrazom i laganim stilom, pa i onako andrićevski: *da rečima bude tesno a mislima široko*, ne gubi se već vešto kormilari da bi poetskim titrajima progovorila o svojim željama, čežnjama, uspomenama, o njemu, o pesmi i pesniku, životu... i tako dala odgovore na brojna životna pitanja, da bi pesmom trajala u vremenu. I sve to prirodno, neusiljeno, naizgled obično, jer ljubi u pesmama, i ne više već daruje krila, jer:

*ko nije ljubio pesnika
ne zna šta je ljubav*

*ta tajna ti je znana
ti si ključar srca
ne jednog
ne pet
već svih koji te upoznaju*

*i voliš pesniče
ljubiš istom strašću
sve*

Ovo je stihozbirkica poetese koja ne samo da poseduje raskošni pesnički talent već i umeće da čitaoca kao kroz igru obaspe toplinom i nežnošću kojom ljubi vreme u kome stvara i one za koje stvara a da nikada do kraja ne otkrije svoju privatnost i u potpunosti iskaže sebe.

Čitajući ovu knjigu nemoguće je ne uočiti da svaka pesma zrači osobenom toplinom i ne shvatiti da je to odraz duhovne lepote poetese koja joj daje snagu da osećaje pretače u reči kojima pleni: jer peva iz potrebe, iz srca, iz uma i za one koji znaju da snivaju, da dobru pesmu prepoznaju i da joj se svim srcem daju. A oduvek je čovekov opstanak bez pesme bio težak, jer ona podiže, snaži i napred vodi. Ona zbližava, daruje, povezuje. Ona čini da ljudi prozbore lepotom, toplinom, ljubavlju. Da iz njih život zrači. Da budu ljudi, plemenitiji i čoveku naklonjeniji.

I na kraju, nemoguće je ne konstatovati da je ovo knjiga poetskog bleska beskrajnog sjaja i treptaja osobe koja snažno oglašava sebe, te od nje treba očekivati nove lepote koje nas neće ostaviti ravnodušnim i koje će činiti da se čitalac oseća opuštenije i bogatije jer shvati da je otkrio prave bisere i da uz takve lepote život ima smisla. Zato je svesrdno preporučujem i izdavaču i čitaocima.

Majdanpek,
15. XII 2011. god.

Peko Laličić

BELEŠKA O PISCU

Borislava Dvoranac (devojačko Ivković) je rođena 12. aprila 1984. godine u Višnjicevu kod Šida. Apsolvent je na Katedri za ruski jezik i književnost u Novom Sadu.

Poeziju objavljuje u književnim časopisima: Majdan, Svitak i Poeta, i u brojnim elektronskim medijima.

Zastupljena je u zbornicima sa književnih konkursa:

- Konkurs rodoljubive poezije „Darinka Jevrić”, Beograd, 2009,
- „Vršačko pero”, Vršac, 2009;
- „Garavi sokak”, Indija, 2009;
- „Ćirilica - slovo Srpskog lica”, Veliki Petrovac, 2009;
- „Pesničko proleće Čukarice”, Beograd, 2009;
- „Ćirilica - slovo Srpskog lica”, Veliki Petrovac, 2011;
- „Garavi sokak”, Indija, 2011, i
- „Sija knjiga Majke Angeline”, Novo Miloševo, 2011.

Dobitnica je treće nagrade na Trećem međunarodnom festivalu poezije i kratke priče „Magda Simin”, Vrbas, 2011.

Objavila je zbirku pesama „Ledeni ljudi” (elektronsko izdanje), Udruženje pisaca „Poeta”, Beograd, 2010.

Živi i stvara u Novom Sadu.

S A D R Ź A J**PASTUV I SRNA**

- Pastuv i srna, 7
- Ratnik, 8
- Uvek moj, 9
- Oči, 10
- Da ne boli, 11
- Mrak, 12
- Źelje, 13
- Vrapčev jahač, 14
- Osmeh, 15
- Izadi, 16
- Tražim, 17
- Čovek, 18
- Tu si, 19
- Tebi, 20
- Dozvola, 21
- Šareni grad, 22
- Zaboravih, 23
- Molba vetru, 24
- (Voljom lomim brda), 26
- Kad ostarim, 27
- Znam, 28
- Meni na dar, 29
- Ne ljuti se, 30
- Gorim, 31
- Meta za pikado, 33

- Bez nas, 35
- Nikada više, 37
- Zahtevam istinu, 40
- Služavka, 42
- Ti u meni, 43
- Starica i dečak, 44

LJUBAV PESNIKA

- Ljubav pesnika, 49
- Volim da volim, 51
- Pogledaj pesnika, 52
- Zvuk pesme, 54
- Pesmu služim, 56
- (Zavejte snegovi stihova), 57
- Pesmo, 58
- Čarobnjak, 59
- Jednom dečaku, 61

O VAMA

- Vi ste, 65
- Vi zborite, 66
- Dajem Vam vlast, 67
- O Vama, 68

PLAČ ANĐELA

- Plač anđela, 71
- Pastirica, 72
- (Lako je voleti tužnog), 73
- Tebi ženo, 74
- Prkosim, 75
- Mraz, 76

- Izgnana, 78
- Tri jablančića, 79
- Pupoľjak, 81
- Noć, 82
- (Nemojte mi biti prijatelji), 83
- Sanjar neostvarenog sna, 84
- Zdravo živate, 85

SIZIFOVA MAJKA

- Siziřova majka, 89
- Škrinja sećanja, 91
- Setih se, 92
- Uzalud, 93

KRVAVI SILNICI

- Krvavi silnici, 97
- Vetar, 98
- Tužba životu, 99
- Ludak, 100
- Glava, 101
- Grobnice muva, 102
- Tišina, molim, 103

POGOVOR, 105**BELEŠKA O PISCU, 109****SADRŽAJ, 111**

